

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 - LHOTCE

<http://lhotecka.farnost.cz/vestnik>

Číslo 2 – Březen 2010

SVATÝ TÝDEN

Na Květnou neděli 28. března začínáme prožívat největší událost lidských dějin a uvědomujeme si jádro našeho spasení. Je to tajemný zápas dobra se zlem, lidská nestálost až zloba na jedné straně a konečná láska Boha, který nechce smrt hříšníka, ale aby se polepšil a žil. Sám Syn Boží umírá místo nás, abychom my žili a věčně žili v blaženém životě u Boha.

Obřady KVĚTNÉ NEDĚLE začínají slavnostně vítězným vstupem Ježíše do Jeruzaléma. Celý národ už staletí čekal svého krále a konečně král nebe a země vstupuje do Jeruzaléma. Samá sláva a nadšení. Kristus jde převzít svou vládu. Ale právě v tom nastane rozchod, že Kristus přebírá vládu a moc nad hříchem, peklem a smrtí, zatímco lid očekával světského vládce. I falešným výkladem Božího zjevení Izrael očekával světského panovníka. Ale Ježíš vyhláší: Mé království není z tohoto světa. A tak nastává úplná změna. Obrat o 180 stupňů. A v liturgii se to odráží tím, že se po tom jásavém začátku začínají číst pašije. Ten lid, který před pár dny oslavoval svého učitele, teď pro toho stejného oslavence žádá: Ukřižuj ho!

ZELENÝ ČTVRTEK je svátkem lásky Ježíše Krista k nám. Milující srdce chtějí být stále spolu. I Pán ve své lásce k nám chtěl navždy zůstat spolu s námi. Proto ustanovil svátost oltářní. V této svátosti se nám dává za pokrm a ve svatostánku čeká na naši návštěvu. A s ustanovením této svátosti souvisí i ustanovení kněžství a slavení mše svaté.

O VELKÉM PÁTKU prožíváme vrcholný čin lásky Boha i člověka, našeho Pána Ježíše Krista, který dal svůj pozemský život, abychom my měli život nebeský, věčný. Obětoval se, protože sám chtěl. Probodnutý pro naše hříchy, ztrýzněný pro naše nepravosti. A k tomu tělesnému utrpení přistupuje ještě i duchovní. Opustili ho všichni, kterým prokazoval tolik dobrodiní a lásky. Pod kříž ho

(Dokončení na straně 2)

Mons. ThLic. Dominik Duka OP při prezentaci Bílé knihy církve.

Snímek z webových stránek České biskupské konference

NOVÝ PRAŽSKÝ ARCIBISKUP

Svatý otec Benedikt XVI. jmenoval novým pražským arcibiskupem – v pořadí třicátým šestým – královéhradeckého biskupa Mons. ThLic. Dominika Jaroslava Duku OP. Diecézi D. Duka převezme při slavnostní mši svaté v sobotu 10. dubna v 10 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

JAROSLAV DUKA se narodil 26. dubna 1943 v Hradci Králové. O rok později jeho otec důstojník při útěku protektorátního vládního vojska organizovaném dominikánským knězem Jiřím M. Veselým odešel do Itálie. Odtud se přes Švýcarsko dostal do Anglie. Do konce války pak bojoval v československé zahraniční armádě. V padesátých letech minulého století byl spolu s důstojníky ze Západu vězněn.

Jeho syn Jaroslav před padesáti lety maturoval na hradeckém Gymnáziu J. K. Tyla. V Závodech Vítězného února, kde pak pracoval, se vyučil strojním zámečnickem. V této továrně pracoval až do roku 1965 i po návratu z vojenské služby. Pak se mu po dlouhých průtazích poda-

řilo na odvolání dostat se na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích.

Na začátku roku 1968 tajně vstoupil do dominikánského řádu, jehož legální působení u nás tehdy nebylo možné. Na kněze ho v červnu 1970 vysvětil litoměřický biskup Štěpán Trochta. Jako duchovní D. Duka pět let působil v českém pohraničí – v Chlumu Sv. Maří, Jáchymově a Nových Mitovicích. Slavné sliby v dominikánském řádu složil na začátku roku 1972.

Když mu byl v roce 1975 odňat tehdy nezbytný státní souhlas k působení v duchovní správě, pracoval patnáct let jako rýsovač v plzeňské

(Pokračování na straně 2)

škodovce. Studoval a intenzivně žil ilegální řádový život. Více než deset let působil jako vikář provinciála a pak také jako magistr kleriků. Současně spolupracoval na zřizování tajného řádového studijního centra. Na celém území tehdejšího Československa rovněž organizoval náboženský život mladé generace.

V roce 1979 získal licenciát teologie na varšavské Papežské teologické fakultě sv. Jana Křtitele.

Na počátku osmdesátých let byl na udání agenta Státní bezpečnosti kvůli své řádové činnosti odsouzen za tzv. maření státního dozoru nad církvemi. Patnáct měsíců pak strávil v plzeňské věznici na Borech.

V letech 1986–1998 byl Dominik Duka provinciálem Československé dominikánské provincie, po listopadu předsedou Konference vyšších řeholních představených (KVŘP) v České republice a později i viceprezidentem Unie evropských KVŘP. Jako odborný asistent přednášel na Teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci biblistiku.

V roce 1998 ho papež Jan Pavel II. jmenoval sídelním biskupem královéhradeckým. Na biskupa ho v hradecké katedrále Svatého Ducha za účasti spolusvětitelů kardinálů Miloslava Vlka a Giovanna Copsy vysvětil jeho předchůdce arcibiskup Karel Otčenášek.

V Hradci Králové Duka navázal na činnost a projekty K. Otčenáška. Založil Diecézní teologický institut a církevní gymnázium ve Skutči. Svoloval Druhý diecézní eucharistický kongres. Za jeho působení byla dokončena rekonstrukce Nového Adalbertina a v jeho areálu v sále terenně vybudována nová Biskupská knihovna. Rekonstruována byla též historická Biskupská knihovna Biskupství královéhradeckého. Biskup Duka organizoval oslavy 700. výročí katedrály Svatého Ducha. Inicioval Týden vzájemného poznávání a porozumění – pastorační aktivitu velkých měst mezi věřícími napříč konfesemi a hledajícími. Založil Diecézní církevní soud. Vypracoval a naplnil diecézní Sedmiletý pastorační program s přípravou pastorační diecéze v novém tisíciletí.

V letech 2000–2004 byl D. Duka místopředsedou České biskupské konference (ČBK). V ČBK působí jako předseda Komise pro nauku víry a předseda Komise pro katolickou výchovu. V letech 2004–2008 byl též apoštolským administrátorem diecéze litoměřické.

Dominik Duka je nositelem řady vyznamenání a uznání. Prezident republiky mu udělil Medaili I. stupně za zásluhy o ČR, ministr a ministryně obrany mu udělili Záslužný kříž II. a posléze i I. stupně. Suverénní řád Maltézských rytířů vyznamenal D. Duku Velkým křížem Pro Pius Maritis.

Duka je členem Etického fóra České republiky, vědeckých rad Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy a dalších vysokých škol a fakult, předsedou správní rady Českého biblického katolického díla, šéfredaktorem revue pro teologii, kulturu a duchovní život *Salve* a členem redakce mezinárodní katolické revue *Communio*.

Z jeho rozsáhlé bibliografie zaznamenejme monografie *Zápas o člověka*, *Úvod do studia Písma svatého*, *Škola vnitřní modlitby* a *Úvod do teologie*. Mimořádný vědecký význam má též jeho autorský podíl a třicet let trvající organizační práce na překladu Jeruzalémské bible do češtiny.

„DOMINIK DUKA se zdá pro současnou českou církev... rozumnou volbou,“ napsal 13. února v MF Dnes, ráno před zveřejněním jeho jmenování, v článku „Co když bude primasem Duka“ redaktor týdeníku *Reflex* Jan Jandourek. „Je to intelektuál, který může církev před společnostmi přijatelně reprezentovat. Má za sebou minulost člověka šikanovaného minulým režimem a zažil činnost neveřejných církevních struktur. Není nijak kompromitován, má zkušenosti z civilního povolání, farářského působení, prostředí mnišského řádu i komunistického vězení. Je považován za člověka schopného se domluvit s českými politiky. V církvi nepředstavuje žádné vyhrčené křídlo...“

Je navíc odborníkem v biblických vědách a vystupuje s přijatelnou směsí skromnosti a sebevědomí. Pochází také z Čech. V tomto případě skutečně z Čech, ne Moravy. František Tomášek... dlouho mu trvalo, než ho Pražané vzali za svého. Rodák z Hradce Duka by to měl mít jednodušší.“

NA LHOTCE jsme – i když to časově byla náhoda – jmenování nového pražského arcibiskupa v neděli 14. února na desáté, kterou sloužil farní vikář otec Stefan Wojdyla, oslavili *Missou brevis* od Zdeňka Fibicha. Chrámový sbor, jako obvykle řídil Ladislav Pospíšil.

(jis – s použitím oficiálního životopisu Dominika Duky)

Svatý týden

(Dokončení ze strany 1)

doprovodila jenom jeho Matka a učedník, kterého nejvíc miloval. Musela to být velká duševní bolest, když věděl, že pro mnohé všechno toto utrpení bude zbytečné. Tedy pro ty, kteří pohrdnou jeho láskou a milosrdenstvím.

BÍLA SOBOTA nám připomíná den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Ale po západu slunce se celým křesťanským světem nese radostný zpěv: Pán Ježíš vstal z mrtvých, aleluja! Tak ohlašujeme a potvrzujeme základní pravdu naší víry, která potvrzuje pravdivost celého Ježíšova učení a dokazuje, že Ježíš byl opravdový Bůh. Mnoho lidí zemřelo za své přesvědčení. To ale není důkaz pravdy. Ježíš jediný vyšel z hrobu jako vítěz! A na Bílou sobotu při obnově křestních slibů děkujeme Pánu za svátost křtu, která nás uvádí do Boží rodiny.

Takto prožíváme ve svatém týdnu ty největší pravdy naší víry. Pravdy, ve kterých se naše víra posiluje a upevňuje. Vydejme se o letošních Velikonočních s novým rozhodnutím na cestu Kristovu, i když možná někdy bude křížová, ale povede nás mezi ty, kterým Ježíšovo zmrtvýchvstání přinese radost už v pozemském životě a jednou dá účast na radosti ve věčném životě.

P. BEDŘICH VYMĚTALÍK

POZVÁNÍ DO STUDÁNKY

Na zahradě Církevní mateřské školy (CMŠ) Studánka v Praze 4, Ke Kamýku 686/2 se bude v sobotu před Květnou nedělí 27. března již tradičně konat předvelikonoční Jarmark. Začne ve 14 hodin.

Během Jarmarku s dětmi, jejich rodiči a také prarodiči oslavíme Květnou nedělí posvěcením kočiček, připomenutím si velikonočních zvyků, zasazením oseníčka, upletením pomlázek a ozdobením vajíček. Školka i občanské sdružení (OS) Studánka se na všechny návštěvníky těší.

Na zahradě je vždy několik stánků, kde si mohou děti se svým doprovodem vyrobit artefakt připomínající Velikonoce nebo prostě jen jaro. Děti si také mohou slepit papírové košiček na vajíčka či vyfouknuté vajíčko proměnit v kuřátko.

Všichni přichozí se mohou těšit na občerstvení, jež připraví maminky dětí navštěvujících školku, a přátelé CMŠ Studánka.

Vstup na Jarmark je volný.

OS Studánka akci pořádá s podporou Magistrátu hl. m. Prahy a Městské části Praha 12. (cmš)

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH A V MÁJI

Květná neděle letos připadá na poslední neděli v měsíci, kdy se u Panny Marie Královny míru na Lhotce v 10 hodin pravidelně konává mše upravená pro děti. Tentokrát budou děti 28. března při desáté čist pašije. V neděli 28. 3. se bude v tzv. krčském lese konat křížová cesta pro rodiny s dětmi. Sraz v 15 hodin u restaurace Na tý louce zelený. V kostele se bude poslední letošní křížová cesta konat tentýž den v 16 hodin. A na Květnou neděli rovněž skončí postní prodej duchovní literatury.

Na **Zelený čtvrtek** 1. dubna budou bohoslužby v 16 hodin a v 18.30 a na **Velký pátek** 2. 4. v 15 a v 18.30. Při večerní mši svaté bude chrámový sbor zpívat za řízení Josefa Vavříka pašije. Kromě nich uvede jeden ze sborů Michaela Haydna, bratra známého skladatele Josefa Haydna, a dále sbory Quirina Gaspariniho a Jiřího Vavříka.

Obřady **Bílé soboty**, při které budou pokřtěni tři katechumeni, kteří se na křest připravovali půldruhého roku, začnou 3. dubna v 19.30 hod.

Zmrtvýchvstání Páně oslavíme na **Boží hod velikonoční** v neděli 4. dubna bohoslužbami v 8, 10 a v 18.30 hod. Na desátou připravují sólisté, chrámový sbor a orchestr pod vedením Ladislava Pospíšila Missu solemnis svatovít-

ského varhaníka Jana Nepomuka Škroupa, mladšího bratra skladatele naší hymny Františka Škroupa. Milovníci krásných melodií se mohou těšit i na slavnostní Aleluja z oratoria Mesiáš od Georga Friedricha Händla.

O **Pondělí velikonočním** 5. dubna budou mše jen dopoledne v 8 a v 10 hodin.

První svaté přijímání dětí, kterých se letos připravuje 18, se na Lhotce jako obvykle uskuteční o 2. neděli velikonoční, tedy o neděli Božího milosrdenství při mši svaté v 10 hodin.

V květnu – hned v neděli 2. 5. – bude pražský světitel biskup Karel Herbst SDB při mši svaté v 10 hodin udělovat svátost biřmování. Připravuje se na ni 18 kandidátů.

Májové pobožnosti se budou konat v květnu denně mimo sobotu po mších svatých v 18.30 hod., v sobotu po mši v 16 hodin a v pátek také po bohoslužbě v 15 hodin. První májová bude v sobotu 1. 5. po 16. hodině, poslední v pondělí 31. 5. po mši v 18.30.

Mše svaté budou o květnových nedělích slouženy jako obvykle v 8, 10, a 18.30 hod., ve všední dny denně kromě soboty v 18.30 a v pátek také v 15 hodin. Sobotní mše začne v 16 hodin. Ranní mše budou v květnu jen ve středu v 8 hodin.

Na slavnost **Seslání Ducha svatého** – Boží hod svatodušní 23. května na 10. hodinu – chrámový sbor se sólisty a orchestrem připravuje Missu brevis in G K. V. 49 od Wolfganga Amadea Mozarta. (red)

ČLOVĚK, KTERÝ SPOJOVAL MNOHO LIDÍ

Asi 250 lidí se přišlo v pátek 19. února odpoledne do říčanského kostela sv. Petra a Pavla rozloučit s Mgr. Evou Remešovou, maminkou čtyř dětí ve věku od 12 do 21 let, která nedávno zemřela po těžké nemoci, s níž zápasila uplynulých pět let.

E. Remešová, rozená Kudláčková, se narodila v roce 1965 v Praze. Její maminka je literární vědkyně, přední česká znalkyně života a díla spisovatele a novináře Eduarda Basse. Tatínek je jaderný fyzik. Vdaná byla Eva třicet let.

Ještě za totality vystudovala malou teologii, kterou po bytech tajně vyučovali salesiáni, a po tzv. sametové revoluci Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy.

Na Lhotce učila náboženství, pracovala s -nácitěly a nakonec se po tom, co přijali svátost biřmování, snažila věnovat dospělým pocházejícím povětšinou z nevěřících rodin. Takovýmto lidem rozuměla, protože ona, její manžel i její sestry byli nebo jsou konvertité.

Na otázku Co přivedlo k víře vás? nám Eva Remešová před rokem odpovídala: „V Boha jsem uvěřila, když mi bylo šestnáct let. I když si netroufám srovnávat se se svatým Pavlem, zažila jsem něco trochu podobného jako on. Byli jsme se školou na bramborové brigádě. Jeden den jsme nemohli jít na pole, protože děsně přšelo. Povíдали jsme si o všem možném, až jsme se dostali i k tomu, čemu

kdo věří. Dvě moje spolužačky začaly mluvit o své víře v Boha. Mě v tu chvíli něco zasáhlo a já jsem najednou úplně jistě věděla, že Bůh existuje.“ Spolužačky tedy požádala, aby ji někdy vzaly do kostela. Než se rozhodla ke křtu, chodila s nimi do kostela celé tři roky.

E. Remešová uvěřila rok po smrti své babičky, která na rozdíl od jejích rodičů byla věřící. Babička se zřejmě za nás vnoučata hodně modlila, ale nechtěla nás „evangelizovat“ proti vůli rodičů, vyprávěla nám paní Eva. Do kostela babička chodila k Panně Marii Královně míru. I Kudláčkoví bydleli původně v blízkosti lhoteckého kostela. Byt na modřanském sídlišti, který později nechali dcerám, se díky sestrám i jejich hostům stal dějištěm mnoha urputných ekumenických diskuzí trvajících dlouho do noci. Sestry Evy Remešové nakonec našly cestu do jiných denominací, ale všechny tři mladé ženy i jejich manželé se stali pevnými pilíři křesťanských společenství, k nimž se připojili.

Se lhoteckou farností Eva Remešová spolupracovala i po tom, co se s rodinou přestěhovala do Řičan. Spolu s Lenkou Kapsovou, Petrem Křížkem, Boženkou Šárkovou a oběma posled-

ními lhoteckými farními vikáři, nejprve s Kamilem Vrzalem a pak s jeho nástupcem Stefanem Wojdylou, připravovala programy, jež žákům z okolních škol osvětlovaly, proč křesťané slaví Vánoce nebo Velikonoce. Ještě v loňském prvním Věstníku (1/2009) to v rozhovoru v rubrice Lidé z našeho kostela vysvětlovala i čtenářům.

S několika kamarádkami Eva Remešová založila neformální dámský Svatojanský klub.

Mši svatou za ni jako hlavní celebrant sloužil otec Kamil Vrzal. S ním ji koncelebroval provinciál František Blaha SDB a současný lhotecký farní vikář. Kostel byl takřka plný. V říčanském kostele se sešla rodina, místní věřící, lhotečtí farníci, členové salesiánské rodiny, skautky, učitelé, se kterými E. Remešová spolupracovala.

V presbytáři byla na velké fotografii Eva tak, jak jsme ji všichni znali.

P. K. Vrzal v homilii hovořil o bolesti i smutku, ale i o naději, kterou symbolizuje betlémská hvězda, jež měla pro zesnulou velký význam. E. Remešovou připomněl jako člověka, který dokázal spojovat mnoho lidí.

Posléze byla zesnulá v rodinném kruhu uložena do rodinného hrobu na říčanském hřbitově. (jis+pk)

JAPONKY NA LHOTCE PRO VELHARTICE

Ke starým jesličkám na Lhotce letos v lednu nedoputovali z Dálného východu jen tři mudrci, ale ze země vycházejícího slunce rovněž čtyři mladé šikmooké černovlásky – japonské muzikantky, které hudbu už několik let studují v České republice.

Tři z nich – Satomi Nishimuru, houslistku, Yasuko Tanaku, hráčku na dechové nástroje, a Rie Michimuru, klavíristku – už známe z minulých let. Další klavíristka – Natsuki

Matsuo – se k nim poprvé připojila letos.

Koncert, konaný v kapli Božského Srdce Páně v sobotu 23. ledna v podvečer po mši, zahájila Yasuko Ta-

naka svižným Vivaldiho Koncertem As dur pro trubku a klavír. Své mistrovství však naplno uplatnila zejména ve skladbě Rustique E. Bozzy.

Satomi Nishimura na housle zpaměti suverénně zahrála líbivý Waltz scherzo od P. I. Čajkovského a Romanci A. Dvořáka.

Japonskou hudbu trumpetistka Yasuko Tanaka doprovázená klavíristkou Natsuki Matsuo prezentovala písní T. Ohna Tato cesta a lidovou Sakura.

V závěru podvečera Satomi Nishimura, Yasuko Tanaka a Rie Michimura společně uctily J. S. Bacha provedením jeho Dvojkonzertu d-moll pro housle, hoboj a klavír.

Výnos této kulturní akce, kterou lhotecká farnost Panny Marie Královny míru opět uspořádala ve spolupráci s Občanským sdružením na záchranu kostela sv. Maří Magdaleny ve Velharticích, byl věnován na opravu velhartické svatyně, jež je vzácnou gotickou památkou. Třídílný oltář z tohoto kostela pocházející z poloviny 15. století, tzv. Velhartická archa, je vystaven ve sbírce starého umění Národní galerie v Praze. (jis)

Snímek Eva Kocmanová

PĚVECKÝ SBOR CANTI DI PRAGA při vzpomínkovém koncertu věnovaném památce dětí, jež předčasně opustily svět. Koncert u Panny Marie Královny míru loni 7. prosince uspořádalo o. s. Dlouhá cesta. Toto občanské sdružení založili rodiče, kteří předčasně ztratili své děti. Členové Dlouhé cesty se nejen snaží pomáhat si navzájem, ale pomáhat i dalším lidem, kteří se ocitli v podobné situaci. *Snímek Ladislav Vagenknecht*

FARNÍ AKADEMIE

NA LHOTCE OPĚT O STARÉM EGYPTĚ

Cyklus přednášek lhotecké Farní akademie byl v roce 2009 (6. prosince) uzavřen přednáškou **prof. PhDr. Miroslava Venera, DrSc.** z českého egyptologického ústavu Filozofické fakulty UK Praha, t. č. ředitele koncese pro výzkum lokality Abúsír v Egyptě. Téma bylo odbornému zaměření profesora Venera velmi blízké: **Svatyně, kulty a mýty starého Egypta (resp. Tajemný Egypt – svět mýtů, faktů a tajemna)**. Výklad byl umocněn bohatou obrazovou prezentací památek starověkého Egypta i současného stavu příslušných lokalit.

Pro starověký Egypt bylo charakteristické, že každé větší náboženské středisko, resp. určitá zeměpisná oblast, mělo vlastní verzi mýtu o stvoření lišící se od sebe osobou stvořitele, který stvořil nejprve ostatní bohy a potom lidstvo.

Uvedme ve stručnosti alespoň ta nejdůležitější fakta: Chronologicky vzato, k nejstarším střediskům patřilo pravděpodobně město **Memfis** (starověký Mennofer), které se nacházelo asi 24 km jižně od dnešní Káhiry, v místech vesnice Mit Rahína; bylo založeno na počátku I. dynastie, přibližně 3100 let před Kristem, jako administrativní centrum Egypta (dochovala se jen jeho velmi malá část). Memfiský mýtus o stvoření bohem, jehož jméno bylo Ptah, byl koncem Ramessovského období vytesán do obdélníkové desky z černého granitu, nacházející se dnes v Britském muzeu v Londýně.

Dále je znám mýtus o stvoření pocházející z kultovního střediska

Přední český egyptolog, lhotecký farník Miroslav Verner, t. č. ředitel koncese pro výzkum lokality Abúsír v Egyptě.

Elefantina, což je ostrov uprostřed Nilu nedaleko Asuánu; zde hlavně osobou byl bůh Chnum.

Dalším kultovním střediskem bylo **Hermepolis Magna** (současný el-Ešmúnén, starověký Chemenu), které se nacházelo na západním břehu Nilu ve středním Egyptě v blízkosti dnešního města Mallawi. Hermepolis Magna byl kultovním střediskem boha Thovta (Řekové jej ztotožňovali se svým bohem Hermem); nejranější známá verze tohoto mýtu pochází přibližně z let 2055–1650 před Kr., kdy ovšem byl bohem Amon, v Thébách považovaný za hlavního stvořitele.

Významným střediskem byl též **Héliopolis** (starověký On, nedaleko kterého bylo výše zmíněné město Mennofer), což bylo po dlouhou dobu náboženské centrum Egypta; do dnešních dnů se zachoval pouze obelisk vysoký 20,7 m, postavený v období 12. dynastie Senusretem I.

Přednáška se setkala s velkým zájmem posluchačů, kteří zcela zaplnili kapli Božského Srdce Páně, kde se přednáška konala. Je proto třeba i na tomto místě ještě jednou poděkovat prof. Vernerovi za jeho ochotu participovat na naší Farní akademii a laickou veřejnost seznámit s výsledky své vědecké práce. K. Š.

POČÁTKY UMĚNÍ KŘESŤANSKÉ PRAHY

První letošní přednášku v rámci naší Farní akademie měl 14. ledna 2010 historik umění **prof. PhDr. František Dvořák**, a sice na téma **Počátky umění křesťanské Prahy**. Prof. Dvořák do své přednášky zahrnul i období Velkomoravské říše, která prokazatelně ovlivnila i křesťanství v Čechách a zvláště pak v Praze. Upozornil na ten fakt, že před příchodem věrozvěstů Cyrila a Metoděje, v roce 863, působila – dle tzv. Análů fuldských – na Moravě (a zřejmě i v Čechách) pasovská misie a Morava byla od roku 829 pod správou pasovských du-

Profesor F. Dvořák v sále sv. Václava.

chovních, takže první, historicky doložený panovník Velké Moravy, Mojmír I. (zemřel r. 846) byl již křesťan.

Archeologické vykopávky dokládají vznik prvých kostelů po roce 830, např. v Modré a na Sadech, a vznik dvou kostelů byl datován už do roku 800. Další kostely byly stavěny v roce 863 po příchodu Cyrila a Metoděje, kteří přišli na základě dopisu Rostislava (vládl v letech 846–870) byzantskému císaři Michaelovi III., a sice např. Na Valech, ve Špitálkách aj. Z architektonického hlediska se ve všech případech jednalo o rotundy, typické pro

moravsko-český prostor, mnohdy bohatě zdobené malováním stěn, dlaždicemi z červeného mramoru apod. Jak dokládají nálezy pisátek, stavby pravděpodobně v některých případech sloužily i jako školy.

Rozvoj křesťanství v Čechách se datuje od vlády prvního Přemyslovce Bořivoje, který přijal křesť z rukou sv. Metoděje na Velehradě okolo roku 874. Bořivoj přivedl do Čech slovanské misionáře, kteří pokračovali jeho manželku Ludmilu (babičku sv. Václava).

Sídlem misie se stal Levý Hradec, kde byl zbudován první křesťanský kostel (rotunda) v Čechách zasvěcený sv. Klimentu. Později Bořivoj postavil na budoucím pražském hradě kostel, opět rotundu, a zasvětil jej Panně Marii.

Po smrti Bořivoje, asi v roce 891, event. 894, se ujal vlády jeho syn Spytihněv I. Ten se přibližně v roce 895 odtrhl od říše Velkomoravské. Z Řezna (Pasova) přivedl misionáře latinského obřadu a usadil je na Budči. Zde byla postavena rotunda zasvě-

cená sv. Petrovi, která byla oficiálním kostelem latinské misie v Čechách.

Po smrti Spytihněvově (asi v roce 915) se vlády ujal jeho bratr Vratislav I. Vládl v letech 915–920. Jeho manželkou byla Drahomíra a z jejich manželství se asi v roce 904 narodil syn Václav. Vratislav je udáván jako zakladatel kostela sv. Jiří na Pražském hradě. K jeho posvěcení však došlo až po smrti Vratislavově, t. j. za panování jeho syna sv. Václava, a sice v roce 921.

Později, asi v roce 967, byl u kostela založen klášter benediktinek (Dům benediktinských paní), jehož první abatyši se stala Mlada, sestra Boleslava II., resp. dcera Boleslava I. Mlada podle kronikářů byla nejen sličná, ale také inteligentní a vzdělaná a ovládala slovanštinu i latinu. To byl zřejmě důvod k jejímu vyslání otcem Boleslavem I. do Říma se žádostí o založení biskupství. Papež Jan XIII. žádosti vyhověl a současně dal souhlas k založení kláštera benediktinek. Za první abatyši ustanovil Mladu, která se v Římě

s řeholí sv. Benedikta seznámila a rozhodla se svůj život zasvětit službě Bohu.

Na Pražském hradě byla za Spytihněva II. (vládl 1055–1061) zahájena asi v roce 1060 stavba baziliky sv. Víta. Pokračovala i za vlády Vratislava II. (1061–1092, v roce 1085 povýšeného na krále); hlavní oltář byl svěcen r. 1094, t. j. až po jeho smrti a k závěrečnému svěcení došlo v roce 1096 za panování Břetislava II.

Následně byly stavěny další kostely – rotundy, např. sv. Longina (konec 11. století), sv. Pankráce, Svatého kříže (polovina 12. století), Panny Marie (asi 1224), sv. Jakuba u Kutné Hory (1165) aj.

Křesťanství ovšem neiniciovalo jen rozvoj stavitelství a architektury, ale také rozvoj literatury (Staroslovanská legenda, Kristiánova svatováclavská legenda, Gumpoldova legenda, Kodex vyšehradský (ke korunovaci Vratislava II. na Vyšehradě v roce 1085), Kodex svatojiřské kapituly a mnoho jiných), ikonografie a sochařství. K. Š.

ROZDÍLY V MENTALITĚ VĚŘÍCÍCH

Na únorové Farní akademii (14. 2.) se svojí přednáškou – v pořadí již třetí – opět po osmi měsících podílel **P. JUDr. Stanislav Příbyl, PhD., JC.D.** Jeho předcházející vystoupení byla vždy velmi zajímavá a nebylo tomu jinak ani tentokrát. Již samotný název jeho přednášky, **Mentalita katolíků na západ i na východ od nás: Německo a Slovensko**, rozhodně nepostrádal na zajímavosti, o čemž svědčila i značná účast posluchačů.

P. S. Příbyl opět prokázal, že jeho spektrum znalostí o problematice daného tématu je skutečně široké, a že posluchače dovede zaujmout nejen odborným tématem přednášky, ale i prezentací vlastních zkušeností získaných v tomto případě bohatými kontakty jak s katolíky německými, tak i slovenskými. (Budiž připomenuto, že P. JUDr. Stanislav Příbyl je nyní správcem kostela sv. Gabriela v Praze na Smíchově, dále že je odborným asistentem církevního práva na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a rovněž církevním soudcem v Praze.)

Celkově je zřejmé, že rozdíly v mentalitě katolíků ve státech západní na jedné straně a střední, resp. východní Evropy na straně druhé, konkrétně pak katolíků německých, českých a slovenských, pokud tuto mentalitu posuzujeme v časovém

intervalu posledních přibližně padesáti až šedesáti let, jsou značné. Má to své historické kořeny, a to jak hospodářského, tak i religiózně-demografického charakteru, sahající např. v Německu až do období reformace a s ohledem k sekularizaci církevního majetku za Bismarcka (1803) minimálně do začátku 19. století. K výrazným změnám v mentalitě postupně docházelo však zřejmě až po druhé světové válce.

V západním Německu k tomu přispěla finanční situace církví, která reflektovala prudký hospodářský vývoj státu, z církví se stávaly kulturní a podnikatelské instituce (jakési superspolky), které se postupně staly druhým největším zaměstnavatelem ve státě. Příjem katolické církve (i církví ostatních) byl a stále je zajišťován i prostřednictvím církevních daní (Kirchensteuer, v Rakousku je to tzv. Kirchenbeitrag), čehož důsledkem je, že např. kněz ve farnosti má placené sekretářky pro administrativní práci a pastorační asistenty, nemusí se starat o stavební údržbu kostelů apod. Rovněž byla zavedena registrace věřících, což lze ovšem považovat za určité omezení svobody církve (u nás tomu tak není od roku 1954, až při sčítání lidu v letech 1991 a 2004 se příslušnost k církvím dobrovolně evidovala). Za důsledek tohoto vý-

voje lze považovat odklon od klasického náboženského života spočívající např. v tom, že po Druhém vatikánském koncilu postupně vymizela zpověď (nahrazuje se modlitebním shromážděním, nebo se chodí ke zpovědi příležitostně a nezávazně do klášterů), výchova dětí k víře „zvlažněla“ (nelze děti nutit), společné snídani v rodině se mnohdy v neděli dává přednost před účastí na mši apod. Katolíci se rozdělili na konzervativní a progresivní, kteří brojí proti celibátu a i proti římskému biskupu (papeži Benediktu XVI.), církev se polarizuje, po roce 1968 do ní vniká feminismus apod. Na druhé straně první svaté přijímání je důvodem k rodinné oslavě. A celkově jsou všechny vhodné příležitosti v rámci dané farnosti využívány k oslavám, jsou podporovány volnočasové společenské aktivity hlavně mládeže apod. Je zde také silná angažovanost při finanční pomoci „chudým“ církvím v jiných částech světa (viz např. finanční pomoc při obnově kostelů v bývalých Sudelech). V relaci k Německu je mentalita katolíků u nás silně poznamenána násilnou ateizací naší společnosti v letech 1948–1989, takže odklon od klasického náboženského života je daleko hlubší.

Zcela odlišná situace je na Slovensku, které bylo a i nadále zůstává

Kaple Božského Srdce Páně při přednášce P. Stanislava Přibyla.

tradičně, hlavně co do počtu praktikujících věřících, silně katolické. Ateizace slovenské společnosti v letech 1948–1989 zdaleka nedoznala takového stupně jako v českých zemích, zvláště pak v Čechách. K restitucím církevního majetku na Slovensku došlo již v roce 1994, nicméně stát církvím finančně přispívá i nadále (ostatně i za první republiky stát také církve financoval).

Ovšem hospodářsky vzato, nikdy nebyly církve na Slovensku (i v Česku) na takové úrovni, jako tomu je, a hlavně bylo po druhé světové válce v Německu. Mentalita slovenských katolíků se proto v relaci k předválečnému období příliš nezměnila, i když s určitými sklonky k formálnímu přístupu k náboženskému životu je možné se setkat. Nicméně, v průměru, rozdíl mezi

námi a Slovenskem, a to jak v mentalitě (v náboženské horlivosti, ve věrnosti římskému biskupu apod.) i v počtu aktivních věřících jsou značné a nutno dodat, že ve prospěch slovenských katolíků.

KAREL ŠTAMBERG
Snímky internet,
Eva Kocmanová
a Václav Lisý

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA L. P. 2010

ŘKF Lhotka	Kasička	Částka	Koledníci
Kostel	01	4 409,00 Kč	J. Bednář / T. Hrouda – Adam Sinkule, Markéta Pelantová, Jenda Křížek, Martin Klepetko
Kostel	02	6 622,00 Kč	J. Bednář / T. Hrouda – Adam Sinkule, Markéta Pelantová, Ondra Polák, Štěpán Vašíček
Kostel	03	4 592,00 Kč	Po mši sv. v neděli 10. 1. v 10.00 hodin
Kostel	04	5 729,00 Kč	Po mši sv. v neděli 10. 1. v 10.00 hodin
Kostel	05	7 794,00 Kč	Umístěná v kostele během celého týdne
Kostel	06	4 121,00 Kč	Umístěná v kostele během celého týdne
Kostel		33 267,00 Kč	
CMŠ Studánka	07	2 048,00 Kč	M. Houserová
CMŠ Studánka	08	4 501,49 Kč	A. Stodolová
CMŠ Studánka	09	1 586,00 Kč	Michael Ort – Arkády Pankrác
CMŠ Studánka	10	4 067,00 Kč	Eliška Leblová
CMŠ Studánka	11	4 181,17 Kč	M. Vlčková s dětmi ze školky
CMŠ Studánka	12	3 066,00 Kč	M. Houserová
CMŠ Studánka		19 449,66 Kč	
Celkem	12	52 716,66 Kč	
65% pro CMŠ Studánka		34 260,00 Kč	
Průměr na kasičku		4 393,06 Kč	

T. H.

ADOPCE NABLÍZKO POMÁHÁ

„Dobrovolnictví v Mexiku? Naučila jsem se tam, že není důležité, kolik toho uděláme, ale jak to uděláme,“ hodnotí s odstupem mnoha měsíců svoji roční dobrovolnou službu Veronika Polívková. „Byl to rok plný radosti, ale také občas přišla bolest nebo jiná těžkost, stejně jako doma,“ pokračuje již trochu nostalgicky. O Veronice, ale třeba i Jirkovi, Ivaně a dalších mladých lidech jste se mohli v únoru na Lhotce dočíst na výstavních panelech v kapli Božského Srdce Páně.

Veronika Polívková, česká dobrovolnice v Mexiku.

Veronika je totiž jednou z již více než šedesáti dobrovolníků, kteří poslechli hlas svého srdce a 10–12 měsíců svého života strávili intenzivní pomocí. Tu to možnost nabízí pod heslem „Pomocí blízkých pomáhejme daleko“ tzv. Adopce nablízko, zaštitěná Salesiány Dona Boska. V salesiánském prostředí se můžete setkat také s názvem Cagliero – salesiánský voluntariát. A kde jsou salesiáni, jde vždy nějak o děti a mládež: dětské domovy, volnočasové oratoře, školy, internáty – všechna tato místa vítají pomoc i českých dobrovolníků. Většina odjíždí do ciziny – Bulharska, Konga, Jihoafrické republiky, Zambie, Lesotha, Mexika, Indie nebo Německa. Někteří pochopili, že nezáleží, kde člověk pomáhá, a zapojili se na rok „na plný úvazek“ i tady v České republice (Zlín, Praha, Fryšták).

CO DOBROVOLNÍCI DĚLAJÍ

„Byl jsem zapojen ve výuce na technickém učilišti, konkrétně u truhlářů a zámečnicků. Dále jsem se podílel na chodu učiliště – skladník, kontrola kvality, údržba strojů.“ Jirka Štercl, rok v Zambii.

„K hlavní náplni mé činnosti patřila oratoř, kroužky (počítače a kytara), spolča a setkání s mládežníky.“ Pavel Osoha, dva roky v Bulharsku.

„Dopoledne jsem učila v Magone, což je jakési učiliště, kam taky chodí kluci z ulice nebo z chudých rodin.“ Bára Botková, rok v Kongu.

Každý z dobrovolníků může nabídnout jiné schopnosti. Bára jako vystudovaná grafička učila v Kongu budoucí grafiky a na univerzitě dokonce počítačový design. Maruška v Indii jako čerstvě promovaná lékařka pomáhala s pojízdou ambulancí. Eva, studentka matematicko-fyzikální fakulty, vyučovala v Lesothu matematiku dětem na základní škole a budoucí švad-

lenky. Ale i mladí lidé bez ukončeného vzdělání jsou třeba! „Dobrovolníci, kteří k nám přijíždějí, mají především dobré srdce, které je jejich hlavním přínosem v naší výchovné práci,“ říká P. Eric Meert, koordinátor projektu pro děti ulice v konžském Lubumbashi, kam dobrovolníci jezdí pravidelně už šestý rok.

Aktuálně nejpotřebnějším místem je Bulharsko. Ve Staré Zagoře tu čeští salesiáni rozjíždějí nový projekt pro romské děti. Ve městě žije 25 000 Romů, tvoří tedy šestinu obyvatelstva! Romové žijí v rozsáhlé oddělené čtvrti, nemají velký zájem o vzdělání svých dětí ani o sblížení s většinou bílou společností. Podívejte se na www.sdb.cz/bulharsko.

JAK SE STÁT DOBROVOLNÍKEM?

Ideální zájemce o dobrovolnictví v projektu Adopce nablízko je dívka nebo chlapec ve věku 18–35 let, s chutí a zralou motivací pomoci, kde je třeba, se zkušeností v práci s dětmi a mládeží. Dobrý zdravotní stav a znalost jazyka cílové země se předpokládají. Zapojit se mohou i dobrovolníci, kteří se nepovažují za aktivní křesťany. Musí však respektovat výchovný směr salesiánů, který je na Bohu a křesťanských hodnotách založen.

Odjet není možné bez přípravy. Během osmi víkendových setkání od října do června každého roku se zájemci zamýšlejí například nad otázkami, jak se chovat v jiné kultuře, jak dobře předávat hodnoty, jaká je moje spiritualita, jak se vyvarovat zdravotních rizik.

Dobrovolná služba každého člověka je velmi drahá záležitost. Dobrovolníky podporuje Ministerstvo vnitra ČR, prostřednictvím programu Mládež v akci Evropská unie a hlavně řada jednotlivých dárců a firem. Mnoho z nich si shánějí sami dobrovolníci, kteří se bohužel musí na celkových nákladech částečně také podílet.

POMOCÍ BLÍZKÝCH POMÁHEJME DALEKO

Každý z nás nemá „misijní dobrovolnické povolání“. To nevádí. I tak je řada lidí, kteří touží tato poslání alespoň nějak podpořit. Je možné tak udělat oficiálně a přihlásit se k dalším již 120 členům Klubu přátel Adopce nablízko. Nebojte se, z členství vyplývá jediná povinnost: podporovat dobrovolníky. Třeba modlitbou. Nebo motivací mladých lidí k dobrovolnic-

tví. Nebo výukou jazyka. Nebo třeba i finančním příspěvkem podle vlastních možností, na základě kterého je možné si „adoptovat“ konkrétního dobrovolníka a dostávat tak od něj pravidelné zprávy o jeho činnosti. Nebylo by krásné, kdyby jednou i tato farnost měla svého „adoptovaného“ dobrovolníka – ideálně z řad vlastních mladých lidí?

Pro více informací o dobrovolnictví se podívejte na www.adopcena-blizko.cz nebo napište autorce tohoto článku na cagliero@sadba.org (Jana Švecová).

JANA ŠVECOVÁ
Snímky Cagliero

NABÍDKA PRO UČITELE

Přípravy vyučovacích hodin zabere spoustu času. Kdy vám naposledy někdo nabídl, že pro vás zcela zdarma připraví tři čtyři vyučovací hodiny, které budou vaše žáky opravdu bavit?

Pořiďte si bezplatně DVD „Šampioni pro Afriku“ v češtině. Jeho hlavním cílem je rozvojová osvěta. Využívá k tomu letošní mistrovství světa ve fotbale, které bude prvně v Africe. Chce žákům od osmi do osmnácti let ukázat, že tu nejde jen o krásný fotbal a šikovné fotbalisty, ale že za hranicemi stadionů žijí lidé – často jinak, než si vůbec umíme představit. Díky animované hře na DVD se tak žáci rázem ocitnou v Africe a řeší problémy, které potkávají jejich vrstevníky, v následujícím stylu: Okradli tě. Co teď uděláš? a) Zavoláš policii. b) Začneš je pronásledovat. c) Poprosíš někoho o pomoc. Díky tomu mezi sebou musí žáci diskutovat a vše promýšlet. Mohou se dokonce ocitnout na jednu noc jako bezdomovci na ulici a utíkat před pouliční přestřelkou...

(Dokončení na straně 9)

Jiří Štercl učí rok na technickém učilišti v Zambii.

FARNOST SE OPĚT DOBŘE BAVILA

Jak již to tak v období plesové sezóny bývá, i naše lhotecká farnost se nenechala zahanbit a uspořádala již po jedenácté farní ples na obvyklém místě v KC Novodvorská.

Přestože začátek na lístcích byl v 19.30 a lépe informovaní přišli až na 20. hodinu, nelze opomenout povedený začátek plesu v podání dueta moderátorů Prokopa Jirsy a Tomáše Hroudy na téma známé skladby A ty se ptáš co já. Po jejich emočně vypjatém výstupu měl páter Bedřich Vymětalík nelehkou situaci přivítat účastníky oficiálně, což se mu nakonec přece jen podařilo. V průběhu plesu se také objevil i náš druhý velebný pán – Stefan. Ani jeden z nich se však v tanečním kole neobjevil.

K poslechu a tanci vyhrávala skupina Fenix. Rozproudit taneční touhu se několikrát pokusila taneční skupina Tango, a to na začátku a ještě jednou zhruba v polovině plesu. V rámci jejich předtančení byl nasypán na podlahu vosk, takže to nezvykle klouzalo. Otočky šly jedna radost, ale udržet se na nohou, to tak lehké nebylo.

Nechyběla samozřejmě tombola, od drobných cen vyhrávaných okamžitě až po losované chuťové hodnotné ceny jako vepřová kýta. Vzhledem k úspěchu v minulém roce nás opět navštívil Egon s kurzem němec-

kého jazyka Chcete mě?, kdy představil svého kolegu Karla jako ideálního spolčnicka pro ženy.

Skupina Fenix hrála pěkně, neměla dlouhé přestávky. Zahrála také na přání skladbu, po které zavládlo zběsilé křepčení na parketu ve snaze tančit – kankán. Je s podivem, že nikdo nebyl zraněn – nakopnut. Při kolových tancích (polka, valčík apod.) se velice osvědčila stará rada tanečních mistrů, že ti, kteří zrovna příliš netančí, se mají přesunout doprostřed parketu, aby nekřížili dráhu párům tančícím po obvodě.

O půlnoci skupina farníků předzpívala z pódia píseň Aby nás pán Bůh miloval a po chvíli se opět pokračovalo v tanci až do druhé hodiny ranní. Toto prodloužení snad nejenom mne potěšilo, neboť s nadcházejícím večerem – ránem se i část tanečnicků vydala na kutě a místo na parketu se tak víc uvolnilo. Myslím, že přání otce Bedřicha, abychom se setkali v rámci farnosti, nevyznělo doztracena a že každému z účastníků se podařilo si s leckým popovídat, pobavit se, nebo si dokonce i zatančit.

MILAN ŠÁREK

Snímky a fotomontáž Tomáš Hrouda

Adopce nablízko pomáhá

(Dokončení ze strany 8)

DVD využijete v zeměpise, občanské výchově, společenských vědách i jazycích (angličtina, němčina, španělština a další). Na DVD jsou též praktická cvičení na téma Afrika a rozvojová pomoc (didaktické materiály pro učitele).

Hru si zkusmo můžete zahrát on line na www.sampioni.cz. Bude-li se

vám líbit, zaregistrujte se na této adrese a DVD vám zdarma přijde poštou. Pak už se můžete v klidu rozmyslet, jak a kdy si hru se svými žáky zahrajete...

Více informací: Veronika Polívková, sampioni@sadba.org.

Sampioni pro Afriku jsou podpořeni Evropskou komisí. (jš)

DĚTSKÝ KARNEVAL, TENTOKRÁT O ŘEMESLECH, PROFESÍCH A PRÁCI

Dne 13. února se v tělocvičně Základní školy Zárubova uskutečnil již jedenáctý dětský karneval naší farnosti. Tentokrát byla jeho tématem řemesla, profese, práce...

Eliška Lebová si pro děti připravila písničky a říkadla, při kterých se všechny masky představily. Byli tam hasiči, kuchařky, doktor se zdravotní sestrou, kovboj, baletky, malířka, vinař a mnoho dalších. Otec Bedřich Vymětalík byl tentokrát převlečený za kata, ale děti ho hned poznaly a vůbec se ho nebály.

Mládež z naší farnosti si napsala scénář a zahrála divadlo na motivy podobenství o dvou synech (Mt 21,28–31), které jejich otec požádal o pomoc v sadě. Jeden syn slíbil, že půjde pomoci, ale nakonec nešel. Druhému se pomáhat nechťelo, ale nakonec za otcem do sadu šel a pomohl mu. Mladí divadlo, k němuž si připravili i kulisy, zahráli moc pěkně. Velice si ceníme toho, že jsou ochotni se do přípravy karnevalu zapojit a nejen zahrát divadlo, ale pro své malé kamarády připravit i různé soutěže. Tím jim jsou dobrým příkladem a pro nás organizátory velkou pomocí.

Soutěží letos opět byla celá řada. Děti si zahrály na čišníky a po určené trase nosily táceky s pitím a atrapami jídla, lovily ryby, z těsta pletly housky, třídily odpad (papír, plast, sklo, kartón), poznávaly květiny, luštily detektivní záhadu, jako hasiči zdolávaly trasu s překážkami, třídily korálky, malovaly obrázky, stavěly věž z kostek a procvičovaly si paměť. Za všechny splněné úkoly dostaly malou odměnu.

Nakonec se již tradičně vypouštěly balóčky s kartičkami se jménem a zpáteční adresou farnosti. Balóčky tentokrát zcela netradičně skoro vůbec nelétaly a jen díky vynalézavosti tatínků, maminek a dětí jich několik přece jen odletělo do světa. Jsme zvědaví, jestli a z jaké dálky se nám vrátí.

Velké díky patří všem, kteří byli ochotni se do realizace karnevalu zapojit a dát k dispozici svůj čas a nápady. Bez nich by karneval nebyl takový, jaký byl.

Dále děkujeme paní Maruše Šárkové za napečení výběrných perníků a preclíků.

O prodej občerstvení, lístků a šatnu se letos starali Marie Pokorná, Marie Kolínová, Mária Vrábelová a Karel Švejda.

Vstupenky připravili a vytiskli manželé Jitka a Josef Bartošovi.

Jan Toepfer zapůjčil svou aparaturu a karneval ozvučil.

Pan Petr Šťastný dodal balóčky.

Do soutěží a divadla se zapojili David Šlégl, Tereza Stehlíková, Veronika Bartošová, Tomáš Korec, Tomáš Sixta, Barbora Marešová, Jana Špačková, Karo-

lína Vašíčková, Jakub Šárka, Miriam Šárková, Helena Polláková, Jan Křížek, Karolína a Silva Vagenknechtovy s rodiči, Veronika Šárková, Václav Kapsa a Anděla Štorchová s manželem.

Na karneval přišlo asi osmdesát dětí s doprovodem.

JANA A JINDŘICH VÁŇOVI,
snímky Ladislav Vagenknecht a archiv,
fotomontáž na straně 11 Boženka Šárková

AKCE BALÓČKY, VYSVĚTLENÍ A OMLUVA

V návaznosti na předešlý článek popisující zmíněnou akci se obracím na farnost s omluvou za letošní problémy s vypouštěním balóček. Tyto problémy mne mrzí tím více, že jsem již mnohaletým sponzorem této populární akce, která vždy byla sladkým ukončením našeho dětského karnevalu. Obrátil jsem se na dodavatele této populární akce, pražskou

firmu Balon Servis, a ta se mým prostřednictvím hluboce omlouvá za uvedené potíže. Nevzala v úvahu fakt, který se před tím nikdy při naší akci nevyskytl: velmi nízkou teplotu, jež negativně ovlivnila rozpínavost hélia v balóčkách, které tím pádem prakticky nelétaly. Co se stalo, se již nedá odestát, jak se říká, ale lze se pokusit o určitou nápravu. Balon Servis Praha naší farnosti jako kompenzaci nabízí vypouštění balóček kdykoliv v průběhu roku zopakovat, a to při jakékoliv vhodné náhradní akci. Samozřejmě zcela zdarma.

PETR ŠTASTNÝ

LHOTECKÝ FARNÍK PETR ŠTASTNÝ (*1943) je grafik a malíř, překladatel (z angličtiny do češtiny a naopak), publicista a také jednatel firmy Ptákoviny, která dováží z Anglie různé veselé věcičky. Kromě řetězců, jako je Sparkys apod., tyto věci prodává v podnikové prodejně Ptákoviny v Praze 5 na Smíchově, Svornosti 35 (www.ptakoviny.cz). „Již mnoho let podporujeme řadu charitativních organizací a každoročně také sponzorujeme ‚balóčky‘ lhotecké farnosti, ke které mám dlouhodobý vztah,“ vysvětluje pan Šťastný. „V Praze patřím mezi tzv. naplaveniny. Původem jsem z Brna, nějaký čas jsem pobýval v severozápadních Čechách a od pozdního srpna roku 1968 jsem žil postupně v Rakousku, Jižní Africe a v Británii. Do vlasti jsem se s ideály a naivním zápallem vrátil v roce 1991 a od té doby zkoumám, zda to opravdu byl tak pošestilý krok, jak se mi často zdá. Útěchu a balzám na rozháranou duši nalézám již po léta na ostrově Kréta, který se stal mým druhým domovem.“ Malý průřez typickou tvorbou Petra Šťastného lze najít na webové stránce www.pstastny.eu.

(red) ▼

ŘEMESKÁ

K

L

A

A

R

V

N

E

KRISTIÁNOVA A MOURKOVA DOBRODRUŽSTVÍ PŘICHÁZEJÍ

Milé děti, jak jste se dověděly v minulém čísle Věstníku, náš Kristián má nového kamaráda. Jmenuje se Mourek a je to ušatý kocourek, který se ztratil a bloudil tak dlouho, až našel kostelíček na Lhotce. A v kostelíčku na něj čekal náš rozpustilý Kristián.

První den se oba kamarádi vyspínali pod tou obrovskou kapradinou, co stojí vedle oltáře a dohlíží v kostelíčku na pořádek. Kristián vytáhl modré peřinky, pěkně se uvelebili a dlouho do noci si šeptali. Hlavičkou jim létala spousta otázek. Nebude se na ně pan farář zlobit, že se mu v kostelíčku uvelebili dva kamarádi? Chodí tam nějaké děti? A jak se ty děti jmenují? A kdo umí být větší rošťák? Kluci nebo holčičky? Tolik otázek a skoro žádná odpověď.

No co, řekli si Kristián s Mourkem, pěkně se vyspínáme a zítra uvidíme.

Další den bylo krásné ráno a Kristián i Mourek rychle vyskočili z po-

stýlky. Stará kapradina jenom zakroutila hlavou, co se to děje, ale to už kamarádi utíkali na obhlídku.

Dveře od kostela pomalu zaskřípaly, pozor, někdo přichází. Paní Broučková šla pomalu a opatrně, vzala si vysavač a chystala se na ranní úklid kostelíčka. To panečku bylo něco. Vysavač. Kristián i Mourek na něj vyskočili, a jak s ním paní Broučková pomalu popojížděla, pěkně se vozili.

Bylo by to super dobrodružství, akorát se neměla stát ta poslední věc. Paní Broučková se totiž ohlédla a s hrůzou nevěřila vlastním očím. Na vysavači sedí a dokonce se směje jeden malý kocourek, a co je horšího, vedle něj sedí doopravdická kostelní svíce a má oči i pusinku.

Tak tohle bylo moc i na paní Broučkovou. Zvedla ruce nad hlavu, začala křičet a utíkala za panem farářem do sakristie.

Ale paní Broučková, uklidňoval jí pan farář, to není možné, od kdy kos-

telní svíce jezdí s kocourkem na vysavači? No řekněte. To není možné.

Společně se opatrně šli podívat.

Samozřejmě na vysavači už nikdo nesešel. Kristián i Mourek byli schovaní pod lavicemi tak, aby je nikdo neviděl.

Milé děti, tak už víte, jací rošťáci bydlí u nás v kostelíčku?

Kristián i Mourek vám přejí krásné a veselé svátky velikonoční a těší se na další dobrodružství.

Děti zdraví Kri..., Kri..., Kri...no
přeci **KRISTIÁN**

Rubriku pro děti připravila
Hana Stehlíková

I letos se na konci masopustu sešla pastorační rada farnosti (PRF) k zasedání poněkud neformálnímu – ke společné večeři. Její člen Prokop Jirsa toto neobvyklé „zasedání“ jako obvykle zpestřil svými vtipnými veršičky. Tentokrát si s ním členové PRF představovali, jak by mohla lhotecká pastorační rada vypadat za třicet let.

*Vonehdá se přihodilo,
že mi přišlo na mysl,
po roce zas podpořiti
poezijní průmysl.*

*Nuže...
Při trošičce zamyšlení
idea se vkrádá,
jaká bude za třicet let
pastorační rada:*

*„Vážení přátelé,
omlouvám se za zpoždění
a ještě jednou
dobrý večer všem,
řekne fotr Jenda Křížek,
tím zahájí sněm.*

PASTORAČNÍ RADA ZA 30 LET

*Možná to však povede
farní administrátor,
Rafael od Jirsových,
lhotecký kněz, novátor.*

*Bude muset dobře umět
držet v ruce oštěže,
protože pak časem půjde
dělat v Římě papeže.*

*U zvonů si zkontroluje
po tátovi metronom
a pak k oknu posadí se,
Filip Hradec, ekonom.*

*Zatím to nemůžu říct,
jsou to jenom dohady,
které děti Šárkovi
procoují přímo do rady.*

*Za vedení uvnitř fary
slaboproudá, silnoproudá
zodpovědnost před radou má
Ing. Tadeáš Hrouda.*

*Až uzavře svá studia
vlasová a nehtová,
rozjede se na radu
Sísya Vagenknechtová.*

*A co kluci Svobodovic,
budou cvičit aerobic?
Nikoliv, protože
budou pilně shánět granty
pro lhotecké projektanty.*

*Za třicet let uvidíme,
kdo k nim ještě bude přidán.
Snad to ale bude křesťan
a ne žid či mohamedán.*

*K dnešním členům logicky
už jen telegraficky:*

*Okna plná muškátů,
záhon plný řeřich
– za třicet let stále stejný
Vymětalík Bedřich.*

*Za třicet let v Římě
bude polská přesila,
protože tu ohlásí:
„Habemus papam,
cardinalem Wojdyla.“*

*Svobodovic máma
bude první dáma.*

*U Evy to nikdo neví,
nečitelná se mi jeví...*

*I za třicet let
u šicího stroje
bude svádět Maruška
ustavičné boje.*

*Krátká zpráva z Blesku:
Jiří Sůva ze Lhotky
– nejstarší muž v Česku!*

*Naučil se dělat řízek
za třicet let Petr Křížek.*

*A co bude z Hradce Kuby,
až mu vypadají zuby?
Vynáším zde hypotézu,
že si dojde pro protézu.*

*Co je strašák pro statika?
Diagnóza prostatika.
Spíš si ale, Jirko, myslím,
budeš případ pro optika.*

*Za třicet let uvidíme
svět z jiného úhlu,
Láda s Tomem totiž budou
šéfovatí Googlu.*

*A Prokop Jirsa, lidičky?
Bude furt psát básničky...*

HLASY A OHLASY

ZVONY VŽDY PROVÁZELY LIDI OD KOLÉBKY DO HROBU

Ad Patří ke kostelu zvony? – Věstník číslo 1/2010

Zvony ke kostelům samozřejmě patří, neboť od nepaměti oznamovaly radostné i smutné události, upozorňovaly na nebezpečí, ale hlavně svolávaly k bohoslužbám.

I kostelní věže mají svou historii a zajímavosti. Například v třiašedesátimetrové věži kostela sv. Jakuba v Poličce se narodil hudební skladatel Bohuslav Martinů. Jeho otec měl odtamtud na starosti dávat pozor na požáry.

V jiných věžích „zvoníci“ také nathořovali hodiny a samozřejmě zvonili. Ponocní zpívali „Chval každý duch Hospodina i Ježíše, jeho Syna,“ a tím upozorňovali, že odbila ta která hodina.

V Praze u Jezulátka chořoval prý za 25 zlatých zvonit spisovatel Zikmund Winter.

Za poledního vyzvánění se lidé modlili Anděl Páně, večer se zvonilo klekání. I toto už bohužel patří minulosti.

Z toho všeho je vidět, jak život našich předků byl celodenně spojený s vírou. Problémy našeho kostela s intenzitou a časností vyzvánění zase ukazují, jak se dnešní život od víry stále více a více odklání.

Věže mluví k nebi. Co věž to cesta do dějin. Věže propojují nebe se zemí.

Někdejší život se nám dnes zdá být idylický, ale ve skutečnosti byl velmi těžký. Hodiny např. tenkrát bylo nutno pracně natahovat ručně, dnes je pohánějí elektrina.

Dnešní doba ledacos odmítá – hlavně křesťanství a jeho symboly. To se ale časem může stát osudným.

Řekla bych, že lidem ani tak nevadí zvuk zvonů jako to, že zvony oslovují a probouzejí lidská srdce a svědomí.

Dobře si pamatuji, jak bylo za totality složité znovu pořídit zvony, jež vzala Lhotce druhá světová válka. A také jaká byla pak radost farníků, že jsme zvony po mnoha desetiletích opět získali. Zúčastnila jsem se jejich požehnání otcem kardinálem Františkem Tomáškem. Tyto zvony zněly na mé svatbě, při pohřbu mé maminky, při slavném pohřbu P. Vladimíra Rudolfa, znějí o Vzkříšeních. Těším se na vyzvánění o Vánocích, kdy mi v mysli vyvstane báseň Jaroslava Vrchlického Hlas zvonů táhne nad závějí.

Na Vysočině jsem několikrát byla na opravdové půlnoční. Na mši jsme šli ve sněhu, který se mrazem třeptil, z věže kostela svolával věřící zvon,

trubači pak hráli koledy a lidé se scházeli vítat narozeného Božího Syna. To patří ke vzpomínkám, které stále nosím v srdci.

Zvony mě při významných událostech provázejí celým životem. Svatovítské zvony zněly vždy při dějinných událostech. Celý život je slýchávám také v rozhlase na Silvestra, kdy o půlnoci vítají nový rok. Ráda také vzpomínám na zvony v Římě. Život bez jejich hlasu by byl prázdný a neumím si ho představit.

Hlas lhoteckých zvonů jsem za příznivých povětrnostních podmínek slýchávala až u nás v Hodkovičkách. Nyní už je tam nikdy neuslyším.

Před několika lety se v tisku psalo, že jedné ženě na Moravě vadil hlas zvonů. Tak se její syn vydal „zjednat pořádek“ a surově napadl místního faráře. Úplně ve mně zatrnulo, kam až se naše „moderní společnost“ dostává.

Úprava a odhlučnění lhoteckých zvonů „učinily normám zadosť“. A na jedinou jsem si uvědomila, že i jinde po městě nyní slýchávám hlas zvonů nějak tlumeně. Bylo mi to divné. Boj

proti církvi a křesťanům u nás zkrátka nikdy nepřestal, jen je v dnešní době rafinovanější.

Nenechme se zmást tolik proklamovanou svobodou. Nedejme se k spánku svěsti, bděme pod korouhví kříže přece zpíváme v jedné písni. Dábel totiž nikdy nespí.

Jsem také ráda, že se naše kostelní věž po mnoha desetiletích dočkala věžních hodin. A hned jsem si také od kohosi vyslechla, že v noci moc svítí. Je zajímavé, že všechny možné reklamy, které do dálky svítí celou noc, jim nevadí.

Hlas zvonů vadí, protože svolávají ke mši. Na menším městě jsem také víckrát „zažila“ diskotéku, která tam „burácela“ přes celé město celou noc. Ale to zřejmě také tolik nevadí jako zvuk zvonů.

Pamatuji, jak na Lhotce vadilo parkování aut u kostela tak, že po mši farníci nacházeli u aut propíchnuté pneumatiky. Teď vadil hlas zvonů. A tak mě napadá, co asi bude „vadit“ příště?

EVA KOČMANOVÁ

CO NÁM VYPROSILA SV. ANEŽKA PO KANONIZACI V ROCE 1989

Ad Dobrodružství se sv. Anežkou – Věstník 4–5/2009

Když jsme před 20 lety připravovali pouť do Říma na kanonizaci blahoslavené Anežky České, nikdo z našeho poutního výboru pro přípravu poutě neočekával, že pouť bude tak veliká, ale hlavně to, co potom následovalo. Jako obvykle – nám Pán dal mnohem víc, než jsme chtěli i než jsme si dovedli představit. Tak tedy alespoň stručně:

- Obsazení i rozšíření biskupských stolců.
- Volný prostor pro všechny druhy liturgie (jen vzpomeňme podmínky např. pro bířmování dřívě a dnes).
- Obnovu veškerých katechetických aktivit.
- Obnovu a rozšíření všech druhů křesťanských společenství (farních i řady dalších).
- Obnovu řádů a klášterů (včetně zavedení nových).
- Obnovu a rozšíření křesťanského školství na všech stupních.

• Začlenění do evropského společenství i po stránce náboženské účast mládeže na mezinárodních setkáních, každoroční účast na Taizé atd.

• Rozvinutí charitativních činností včetně iniciace hospicového hnutí (zde je přímá vazba na činnost sv. Anežky).

• Obnova misijních aktivit.

• Přeshraniční spolupráce zvláště se sudetskými Němci včetně obnovy kostelů, kapliček, hřbitovů, ale i slavení společné liturgie a pořádání společných akcí.

• Ekumenické hnutí bez jakýchkoliv omezení.

• Poprvé v historii naší vlasti nás navštívil Svatý otec (dokonce v průběhu uplynulých 20 let to byly tři návštěvy).

• Byla svatořečena řada našich patronů a další svatořečení se připravují.

(Dokončení na straně 14)

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

CO TY A BŮH?

Jsem věřící, tedy v Boha věřím.

Jak se tvoje víra projevuje?

Snažím se dodržovat Desatero přikázání. Když jsem cestoval po světě, vždy jsem navštěvoval místní kostely... Byl jsem i v Jeruzalémě... **Dvakrát jsi prožil klinickou smrt. Mělo to nějaký vliv na tvoje vnímání života?**

Podle toho, co jsem prožil, je umírání příjemné. Nic tě nebolí, máš takový pocit klidu, vyrovnanosti a oddanosti. Když se to stalo, jel jsem tunelem, na jehož konci bylo světlo, a slyšel jsem takový příjemný zvuk. A pak jsem se najednou vrátil zpět a všechno mě zase bolelo, bylo mi zle. To jsem najednou zase vnímal, že žiju.

Zpěvák LADISLAV KERNDL
v rozhovoru se známým
lanškrounským farářem
Zbigniewem Czendlíkem,
VÍKEND MF DNES 10. října 2009

POKORA NEZNAMENÁ být přehrbený, ale uvědomit si své limity, cítit úctu k druhým.

Biskup VÁCLAV MALÝ,
LIDOVÉ NOVINY
14. listopadu 2009

CO VE SVĚTĚ PŘIJÍMÁTE úplně bez výhrad? ... Schopnost zachovat si odstup a kritické myšlení si člověk musí uchovat ke všemu. Pocit přínaléžitosti a víry v prostředí okolo, které je plně nevíry mě ale posiluje. A to je na tom to dobré.

Premiér JAN FISCHER,
MAGAZÍN PRÁVO
19. prosince 2009

Co nám vyprosila...

(Dokončení ze strany 13)

- Byly obnoveny a rozšířeny služby církve v nemocnicích, ve věznicích i v armádě (dokonce i v zahraničních misích).

- Byly iniciovány i zcela nové aktivity – např. Sdružení katolických žen, sdružení křesťanských seniorů, odborů a další.

- Obnoven Orel, skauting a další organizace.

- Založen katolický rozhlas, televize, webové stránky křesťanských institucí, organizací i jednotlivců.

- Křesťanské pořady a programy (dokonce i křesťanské redakce ve veřejných médiích).

- Desítky novin, časopisů, zpravodajů (včetně farních).

„KOLIKRÁT PŘEMÝŠLÍM, čím jsem si zasloužila dostat takovou šanci – vyjet ven, žít svůj vlastní život, žít se sama prací, o které jsem snila,“ zamýšlí se drobná dívka (*Andrea Kerestešová, která hraje hlavní roli Evy Dvořákové v seriálu České televize Vyprávěj – vysvětlení Věstníku*)... „Za všechno děkuji tomu nahore...“

Andrea pochází z věřící rodiny z malé východoslovenské vesničky Hlinné u Vranova nad Topľou. Do osmnácti let se její život točil jen kolem školy, domova a kostela, kde se sborem, který doprovázela na varhany, dvakrát týdně secvičovala písničky na nedělní mše...

MAGAZÍN PRÁVO 23. ledna 2010

ŠÉF LIDOVců CYRIL SVOBODA se ohradil proti nedávnému tvrzení kardinála Vlka, podle kterého v Česku není jediná politická strana, která by měla ve svém programu podporu duchovních hodnot.

„KDU-ČSL je jedinou křesťanskou stranou na české politické scéně. Její členové jsou téměř ze sta procent věřící lidé, kteří berou křesťanství vážně ve svém osobním i profesním životě,“ píše šéf lidovců v dopise, který... visí na Svobodových osobních stránkách.

LIDOVÉ NOVINY 6. února 2010

V BÍLÉ KNIZE CÍRKVE, kterou Duka vydal loni, argumentuje nezávislým výpočtem VŠE (*Vysoké školy ekonomické*), podle kterého stát vydělá na církevním majetku 3,5 miliardy ročně. Na činnost církve přispívá zhruba 1,3 miliardy. Čistý zisk státu činí dvě

miliardy ročně, přičemž provoz církve i platy kněží jsou paradoxně závislé na státní pomoci, kterou část veřejnosti kritizuje s tím, že „platí kostely, kam nechodí“. Na jednoho Čecha to dělá 130 korun ročně.

Duka – stejně jako před ním Vlk – nechce vrátit celý majetek, ale docílit toho, že církve nebudou závislé na státu. Poslední dohoda Topolánkovy vlády s církvemi, aby vyrovnání činilo 83 miliard (i s úroky 270 miliard), však ztroskotala ve Sněmovně.

MF DNES 15. února 2010

ŘEŠENÍM je tedy naprostá majetková odluka církve od státu?

Bylo by velkou chybou ten systém překotně rozbourat, aniž bude jasné, čím ho nahradíme.

...církevní majetek... vytváří problém pro města, obce i podnikatele... Takže my chceme, aby se to rozseklo.

A majetkové vyrovnání je konečně dobré i pro to, že církve musí mít možnost financovat provoz i z vlastních prostředků.

...už nežijeme v době, kdy by stát chtěl církve ničit. A že si někdy nerozumíme? To je snad normální. Jenom mě dost mrzí, že církvi byla vnucena role Moliérova lakomce Harpagona... Znovu říkám: jde nám především o to, abychom mohli žít...

Myslíte, že dnes už si stát s církvemi nemá co říct? Ve školství, charitě, ale i třeba v duchovní službě v armádě, ve vězeňství či v nemocnicích se zájmy církve a státu vzájemně doplňují a velmi se osvědčují.

DOMINIK DUKA,
MF DNES 20. února 2010

- Byla obnovena i rozšířena křesťanská nakladatelství (vznikl Dům bible).

- Vyšly a stále vycházejí stovky knižních titulů.

- Byla a jsou renovována poutní místa, poutní domy, kde je k dispozici neomezený prostor pro exercicie, duchovní cvičení a další akce.

- Byly obnoveny diplomatické styky mezi Českou republikou a Vatikánem.

- Máme četná zastoupení v mezinárodních katolických i křesťanských organizacích.

- Církvi byl částečně navrácen majetek.

- Hojně byla a je využívána možnost poutí do Svaté země, Říma, Lurd, Fatimy (po 50 letech úplné absence!).

- Zúčastňujeme se mezinárodních poutí např. do Mariázell, Lurd (dokonce i poutě vojáků).

- Žijeme v Evropě bez válek (což za dob sv. Anežky a ani ještě koncem minulého století bohužel nebylo).

ŠKODA, že dost fňukáme, závidíme, neradujeme se, neděkujeme, nejsme vděční našemu Pánu za vše, co nám na přímluvu sv. Anežky dal. A přece bychom měli denně uskutečňovat to, co znělo před 20 lety v Římě: **Pane učiň mne nástrojem ... ať zářím, ať zářím tvým pokojem.**

FRANTIŠEK REICHEL

I TYTO OKOLNOSTI by měly ovlivnit naše rozhodování, zdali v pátek 28. nebo v sobotu 29. května půjdeme k volbám. A volit bychom měli jenom ty strany, které mají pro potřeby křesťanů TRVALÉ pochopení. Bezprostředně před volbami se totiž věřícím lidem snaží vmluvit kdekdo. (red)

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

ZMĚNY OD NOVÉHO ROKU

Od 1. ledna 2010 dochází k celé řadě změn v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV). Některé se realizují v rámci tzv. parametrických změn důchodového pojištění, k jiným dochází na základě tzv. úsporného balíčku se záměrem snížit deficit státního rozpočtu.

PARAMETRICKÉ ZMĚNY V DŮCHODOVÉM POJIŠTĚNÍ na základě zákona č. 306/2008 Sb.

- Ruší se doba studia získaná po 31. prosinci 2009 jako náhradní doba pojištění.

- Sjednocuje se věková hranice, ke které se zjišťuje tzv. dopočtená doba pro výši procentní výměry invalidního důchodu, pro ženy a muže.

- Postupně se zvyšuje důchodový věk na 65 let u mužů a žen, které nevychovaly žádné děti nebo jedno dítě, a to na 62 až 64 let u žen (podle počtu vychovaných dětí).

- Postupně se prodlužuje doba pojištění potřebná pro vznik nároku na starobní důchod, a to ze stávajících 25 let na 35 roků. Tempo prodlužování je o jeden rok za každý rok od účinnosti zákona, tj. v příštím roce bude třeba nejméně 26 let důchodového pojištění.

- Ruší se částečné a plné invalidní důchody, nově je nahrazuje tzv. třístupeňová invalidita.

- Plný invalidní důchod se mění na důchod starobní ve stejné výši v okamžiku, kdy jeho poživatel dosáhne 65 let.

- Ruší se podmínka mít uzavřený pracovní právní vztah na dobu určitou, maximálně na jeden rok v případě, že člověk pobírá starobní důchod a při tom vykonává výdělečnou činnost.

- Lidé, kteří pobírají starobní důchod, si ho nově mohou výdělečnou činností zvyšovat. Buď o 0,4 % výpočtového základu za každých 360 kalendářních dnů, nebo, pobírají-li polovinu starobního důchodu, o 1,5 % výpočtového základu za každých 180 kalendářních dnů.

- Prodlužuje se období pro předčasný odchod do starobního důchodu a stanovení výše procentní výměry předčasně starobního důchodu, a to od třetího roku.

NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ upravené zákonem č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů

- Zavádí se jednotná procentní sazba pro výpočet denní výše nemocenského 60 %, a tím se ruší zvýhodnění dlouhodobých pracovních neschopností (karantén).

- Zavádí se stejná úprava výpočtu peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a ma-

teřství, jako je u nemocenského a ošetřovného, a to tak, že se snižuje zápočet denního vyměřovacího základu do první redukční hranice ze současných 100 % na 90 % a zároveň se snižuje procentní sazba pro výpočet peněžité pomoci v mateřství ze současných 70 % na 60 %.

- Zavádí se třídní kareční doba u ošetřovného, obdobně jako je u náhrady mzdy, nově tak ošetřovné náleží až od 4. kalendářního dne ošetřování člena rodiny.

(Podrobnější informace můžete nalézt na internetových stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí, viz <http://www.mpsv.cz/cs/7>.)

POJISTNÉ NA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

- Sazba pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného zaměstnavateli měla být v roce 2010 nižší o 0,9 procentního bodu než v roce 2009, tj. měla činit 24,1 %. V roce 2010 nakonec zůstává stejná jako v roce 2009, nadále se jedná o 25 %.

- Zaměstnavatelé si měli od roku 2010 odečítat od pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti polovinu náhrady mzdy za dobu dočasně pracovní neschopnosti (karantény) jen za zaměstnance se zdravotním postižením. Nakonec si stejně jako v roce 2009 budou odečítat od pojistného polovinu náhrady mzdy za dobu dočasně pracovní neschopnosti (karantény) za všechny zaměstnance, a to proto, že nedochází ke snížení sazby pojistného.

- Zvyšuje se maximální vyměřovací základ pro pojistné v roce 2010 z dnešního 48násobku průměrné mzdy na 72násobek, tj. na 1 707 048 Kč.

- Ruší se slevy na pojistném, které je možné uplatňovat od srpna 2009.

(Více v dříve vydané tiskové zprávě na http://www.mpsv.cz/files/clanky/8031/tz_301209c.pdf.)

Z ČEHO SE SKLÁDÁ ČLOVĚK?

Jeho tělo je:

voda – k vyprání jednoho ubrusu

železo – na zhruba sedm hřebíků

vápno – na vybělení jednoho kamrlíku

uhlík – na přibližně šedesát tužek

fosfor – na jednu krabičku zápalek

PŘÍDAVEK NA DÍTĚ

- Přídatek na dítě se snižuje o 50 Kč. A to na 500 Kč na dítě do 6 let věku, 610 Kč na dítě od 6 do 15 let a 700 Kč na dítě od 15 do 26 let.

- Snižuje se i rozhodný příjem pro nárok na přídatek na dítě, a to z 2,5 na 2,4násobek životního minima.

PŘÍSPĚVEK NA BYDLENÍ OD ROKU 2010

Až o stovky korun se od Nového roku u řady příjemců zvýšil příspěvek na bydlení. Touto dávkou státní sociální podpory Ministerstvo práce a sociálních věcí přispívá na krytí nákladů spojených s bydlením rodin či jednotlivců s nízkými příjmy. O změně rozhodla vláda, když navýšila normativní náklady na bydlení, na jejichž základě se příspěvek vypočítává.

PŘÍSPĚVEK NA PROVOZ MOTOROVÉHO VOZIDLA

- Příspěvek na provoz motorového vozidla se od Nového roku snižuje. A to o 50 % u osob, jejichž zdravotní stav odůvodňuje přiznání mimořádných výhod II. stupně, a o 20 % u osob, jejichž zdravotní stav odůvodňuje přiznání mimořádných výhod III. stupně.

Snížení se netýká rodičů dětí s onkologickým onemocněním.

- Snižuje se i počet ujetých kilometrů, který zakládá nárok na zvýšení dávky, a to z dřívějších najetých 9000 km na 7000 km.

(Více informací poskytují odbory sociálních věcí při městských úřadech, které dávku vyplácejí.)

Podrobnější informace o změnách v důchodovém pojištění přineseme v některém z příštích čísel Věstníku.

Připravila PETRA KORNIENKOVÁ,
petra.kornienkova@seznam.cz

Člověk má ovšem cenu věčnou,
která se má stále probouzet
k životu.

(mk)

K R Á T C E

- **TAKŘKA 500 VYPLNĚNÝCH DOTAZNÍKŮ**, to je výsledek sociologického průzkumu naší farnosti. O tom, co ukázal, se dočtete v příštím Věstníku. Dotazníků pro děti byla vyplněna skoro stovka. Všem účastníkům průzkumu i těm kdo na něm spolupracovali, pastorační rada děkuje.
- **V KOSTELE** Panny Marie Královny míru byli pokřtěni Emílie Šuráňová a dvoje dvojčata: Lucie a Lenka Šťastná, František a Jakub Kačabovi.
- **Z NAŠICH ŘAD** na věčnost odešel Vladimír Lichý (nar. 1922).
- **NA POMOC HAITI** postižené katastrofálním zemětřesením se u Panny Marie Královny míru vybralo 65 000 Kč.
- **ZIMNÍ CHALOUPKY** lhotecké farnosti, která se letos poprvé, a to od 28. února do 6. března, konala na katolické faře na Božím Daru u Jáchymova, se zúčastnilo více než 20 dětí a jejich starší kamarádi. Do Krušných hor je doprovázel otec Stefan Wojdyla.
- **OD 1. BŘEZNA** se pro lhoteckou farnost jako pastorační asistentka připravuje Monika Matějková, studentka Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy.
- **VELIKONOČNÍ CESTA** se jmenuje cyklus žalmů a hymnu skladatele Zdeňka Pololánika inspirovaný reliéfy lhotecké křížové cesty akademického sochaře Karla Stádníka. Toto dílo známého skladatele duchovní hudby a autora jednoho z měsíčních ordinárií letos na Lhotce už potřeťi za doprovodu Stanislava Halody provedla sopranistka Monika Drdová v neděli 14. března. Velikonoční cestu mluveným slovem doprovázel P. Bedřich Vymětalík.
- **MAMINKY ZA DĚTI** se budou v našem kostele modlit při modlitebním triduu ve dnech 26., 27. a 28. března od 17 do 18 hodin v kapli Božského Srdce Páně.
- **SVÁTOST NEMOCNÝCH** bude u Panny Marie Královny míru společně udělována v neděli 25. dubna při mši svaté v 8 a v 10 hodin.
- **V SOBOTU 29. KVĚTNA** se od 7 hodin uskuteční poutní zájezd do Hoštic. Jeho účastníci navštíví rovněž křesťanské i židovské památky v okolí. V sobotu 26. června v 5.30 hod. pojedeme na Svatý Hostýn a do Rožnova pod Radhoštěm. V sobotu 31. července se zúčastníme poutě ke sv. Anně do Sudějova. Sudějov patří k Uhlířským Janovicům, kde nyní působí náš předcházející farní vikář P. Kamil Vrzal. Autokar odjede v 8 hodin. Uvedené odjezdy jsou od lhoteckého kostela. (red)

KOSTEL PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU

ADRESA

Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910, 241 490 913
E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz
Internet: <http://lhotecka.farnost.cz>

Bankovní spojení: číslo účtu 74 326 329, kód banky 0800 (Česká spořitelna); ve zprávě pro příjemce prosíme vždy uvádět účel daru, např. provozní potřeby nebo rekonstrukce oken apod., jako příjemce stačí uvést Královna míru.

DUCHOVNÍ

Farář P. Bedřich Vymětalík, farní vikář P. Stefan Wojdyla.
Jáhen František Martinek.

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

Neděle	8.00	10.00	18.30
Pondělí	8.00		
Úterý			18.30
Středa	8.00		
Čtvrtek	8.00		
Pátek		15.00	18.30
Sobota			16.00

Mše upravená pro děti vždy poslední neděli v měsíci v 10 hodin.

Mše svatá s doprovodem beatové kapely první neděli v měsíci v 18.30 hod.

Změny časů bohoslužeb podle ohlášení, zejména v květnu (májové pobožnosti), o hlavních prázdninách a v období hlavních církevních svátků.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Každé úterý od 17.30 do 18.00 s výjimkou července a srpna a první pátek v měsíci při mši svaté v 15 a v 18.30 hod.

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svatost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv jiný den. Je třeba se včas přihlásit.

Svatost oltářní při mši svaté dvakrát denně, na požádání i jindy.

Svatost pokání a smíření (zpověď) lze přijmout před každou mší, na požádání kdykoliv.

Svatost pomazání nemocných spolu s pokáním a přijetím Těla Páně je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči, Domově důchodců v Sulické ulici a Sociálně ošetrovatelském centru v Zárubově ulici.

Svatost manželství je třeba domluvit tři měsíce předem.

DALŠÍ AKTIVITY V KOSTELE

Následující akce se konají, pokud není uvedeno jinak, od září do června.

Setkání nad Písmem svatým od října do dubna v úterý v 19.15 hod. do dubna střídavě s přípravou na biřmování.

Farní akademie od října do května obvykle druhá neděle v měsíci v 16.30 hod.

Vyučování náboženství od října do května ve středu od 15.30 do 17.15 hod., ve skupinách podle věku dětí.

Setkání -náctiletých jednou za 14 dnů ve středu v 18.45 hod. (mladší) a jednou za 14 dnů v neděli v 17 hodin (starší).

Setkání maminek s dětmi v úterý v 9 hod. jednou za dva týdny.

Čaj pro seniory a všechny, kdo nechtějí být sami, každou druhou sobotu v měsíci po odpolední mši svaté, tedy asi od 16.45 hod. v sále sv. Václava.

Možnost setkání se skupinou pro **pomoc potřebným** vždy první pátek v měsíci v 15.45 hod. v sále sv. Václava. Telefon: 222 963 854.

Chrámový sbor má zkoušku v úterý od 20 do 22 hod.

Farní knihovna v úterý od 17 do 18.30 hod.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

Každou středu v 16 hod. mše svatá střídavě s bohoslužbou slova v nemocniční kapli sv. Václava.

DOMOV DŮCHODCŮ V SULICKÉ ULICI

Ve čtvrtek v lichém kalendářním týdnu mše svatá v 15 hod.

SOCIÁLNĚ OŠETŘOVATELSKÉ CENTRUM V ZÁRUBOVĚ UL.

Mše svatá první pondělí v měsíci v 9.30 hod.

Aktualizované údaje ve Farním příručníku nebo na internetu.